

R O M A N I A
CURTEA SUPRIMA DE JUSTITIE
- SECTIA PENALA -

Decizia nr. 2007

Dosar nr. /1997

Sedința publică de la 15 iulie 1998

Președinte: S	H	- judecător	
H	A	- judecător	
H	G	-O	- judecător
I	B	- procuror	
A	M	D	- magistrat asistent

- 5 -

La 1 iulie 1998 s-a luat în examinare recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța, împotriva deciziei penale nr.73 din 30 mai 1997 a Curții de Apel Constanța, privind pe inculpatul D

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 1 iulie 1998, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 15 iulie 1998.

C U R T E A,

Asupra recursului de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța a fost trimis în judecată inculpatul D

() pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 din Codul penal constând în faptul că în calitate de director al Agenției Credit Bank din Eforie Sud a pretins și primit bunuri în valoare de 650.000 lei și suma de 500.000 lei de la denunțatoarea D căruia i-a aprobat transferul unui credit de 250.000.000 lei de la agenția băncii din Cernavodă la cea din Eforie Sud.

Tribunalul Constanța prin sentința penală nr.35 din 19.02.1997 a reținut că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată și a dispus achitarea lui conform art.10 lit.a și art.11 pct.2 lit.a din Codul penal.

S-a motivat că declarațiile denunțatoarei care constituie probele importante în cauză sunt nerelevante întrucât aceasta

./.

are interesul de a transfera o parte din răspunderea sa pentru nerestituirea a peste 400 milioane lei asupra inculpatului. În același sens a fost invocată și plecarea din țară a denunțătoarei pe o perioadă nedeterminată.

Prin decizia penală nr.73 din 30 mai 1997, Curtea de Apel Constanța a respins ca nefondat apelul parchetului împotriva hotărârii menționate.

S-a motivat că declarațiile denunțătoarei sunt îndoielnice în ce privește modul de reflectare a realității. În susținerea acestei afirmații s-a invocat în motivarea deciziei și faptul că denunțătoarea a fugit din țară și n-a putut fi ascultată niciodată în fața instanței.

Împotriva deciziei a declarat recurs Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța criticând-o pentru comiterea în cauză a unei grave erori de fapt constând în justă interpretare a probelor și în consecință reținerea unei situații de fapt necorespunzătoare realității.

S-a motivat că interpretarea corectă a probelor relevă vinovăția inculpatului, faptul că acesta a comis infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată.

Recursul parchetului este întemeiat.

Potrivit art.63 alin.1 din Codul de procedură penală, constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau a inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei.

În cauză au fost administrate probe, constând în declarații de martor, procese-verbale de constatare a unor împrejurări de fapt, confruntări, acte doveditoare emanate de la banca "Renașterea creditului românesc".

Din declarațiile denunțătoarei D _____, administratoarea S.C.C SRL cu sediul în orașul _____ ce se coroborează cu declarațiile inculpatului și datele din actele băncii depuse la dosar rezultă că aceasta a solicitat și primit un credit în valoare de 80.000.000 lei în anul 1993 de la Agenția "Credit Bank" din Cernevoadă care n-a fost rambursat la termen ajungând astfel împreună cu dobânziile la valoarea de 200 milioane lei.

Pentru rambursarea creditului aceiași agenție i-a mai aprobat sus-numitei un nou credit în valoare de 250 milioane lei pe o perioadă de un an.

Pentru a-i facilita încasarea efectivă a creditului, persoane din conducerea centrală și locală a băncii au convins-o pe denunțatoarea să solicite transferarea contului de la Gernavodă la Agenția Credit Bank Eforie Sud.

Pentru realizarea în fapt a transferului era nevoie și de acordul inculpatului, șef al Agenției Eforie Sud.

În luna Ianuarie 1995 denunțatoarea a făcut demersuri în acest sens fapt atestat și în declarațiile martorei S inspector de credite cu care s-a deplasat la biroul inculpatului.

Inculpatul a condiționat aprobarea transferului de primirea unor foloase materiale, pe care Despă Carmen a consimțit să le dea inculpatului.

Prin urmare, împreună cu concubinul ei P - martor în cauză - denunțatoarea s-a deplasat la locuința inculpatului cărui i-au dat carne, băuturi alcoolice, țigări și cafea în valoare de 650 mii lei și suma de 500.000 lei. Martorul P susține afirmațiile denunțatoarei.

Afirmațiile lui P su fost verificate prin descrierea locuinței inculpatului la care au fost duce bunurile și cercetarea la fața locului a acestora, constatându-se realitatea împrejurărilor descrise în declarație. (f.20 ura.pca.)

Din declarația martorei S - contabilă șefă a Agenției Eforie Sud rezultă că odată cu oferirea de foloase materiale inculpatului, denunțatoarea i-a oferit și ei o pulpă de porc, declarațiile celor două coroborându-se în acest sens și cu declarațiile martorului P .

Urmare a primirii de către inculpat a foloaselor materiale arătate, acesta a avizat transferul contului la agenția pe care o coordona, transfer care potrivit adresei de la fila 69 al dosarului de urmărire penală a operat la 22.03.1995.

În consecință, toate probele mai sus-enumerate atestă că inculpatul a pretins și primit foloase cu scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu.

Hotărârile atacate în recurs au relevat lipsa de moralitate a denunțatoarei care a acumulat datorii de sute de milioane lei, după care l-a denunțat pe inculpat, a plecat în străinătate de unde nu s-a mai întors nici măcar pentru a-și susține mărturia în fața instanței.

În cauză aprecierile cu privire la moralitatea denunțatoarei nu profită inculpatul. Este limpede că aceasta a profitat în mod conștient de lipsa de cinste a inculpatului pe care l-a corupt cu eforturi relativ minore.

Fapta denunțatoarei constituie și ea infracțiune dar prin faptul că a fost adusă la cunoștința autorității mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat se bucură de impunitate.

Potrivit art.63 alin.2 din Codul de procedură penală/nu **probele** au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerii lor, formată în urma examinării tuturor probelor administrate și conducându-se după cunoștința lor.

Or, așa cum s-a arătat, declarațiile denunțatoarei nu constituie singurele probe în măsură să formese convingerea asupra vinovăției inculpatului.

Aceste declarații se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză fiind deplin dovedită comiterea faptei de către inculpat și vinovăția acestuia.

Prin urmare, în temeiul art.395¹⁵ pct.2 lit.d din Codul de procedură penală, Curtea va admite recursul parchetului, va cassa hotărârile atacate cu privire la achitare și în baza art.254 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.13 din același cod va condamna pe inculpat la 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a,b,c din Codul penal.

Se va aplica și dispozițiile art.71 și 64 Cod penal.

În temeiul art.254 alin.3 din Codul penal va confisca de la inculpat 500.000 lei și 650.000 lei - contravaloarea produselor alimentare care au făcut obiectul infracțiunii.

Se va deduce din pedeapsă durata arestului preventiv.

Onorariul apărătorului din oficiu se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

PRETERU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța, împotriva deciziei penale nr.73 din 30 mai 1997 a Curții de Apel Constanța privind pe inculpatul D

Casează decizia și sentința penală nr.35 din 19 februarie 1997 a Tribunalului Constanța, cu privire la achitarea inculpatului pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 din Codul penal.

În baza art.254 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.13 din același cod, condamnă pe inculpat la 4 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal.

Aplică art.71 și art.64 din Codul penal.

În temeiul art.254 alin.3 din Codul penal, confiscă de la inculpat, în favoarea statului, suma de 500.000 lei și 650.000 lei, reprezentând contravaloarea produselor alimentare care au făcut obiectul luării de mită.

Reduce din pedeapsă, timpul arestării preventive a inculpatului, de la 15 noiembrie 1995 și până la punerea efectivă în libertate.

onorariul de avocat, în sumă de 100.000 lei, convenit apărării din oficiu a inculpatului, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată, în ședință publică, azi 15 iulie 1998.